

4889 13. Marts 1893: 1. Beh. af Lovf. ang. den komm. Best. i Sundbyernes Kommune. 4890

og Behoefseslejligheder, men ikke en Grundstat paa alle Bygninger. Jeg kan saa godt forstaa, at Ministeren ikke har kunnet tage dette uden videre til Kettejnor og forelægge et Lovforslag derefter, men da Sagen havde faaet en alvorlig Karakter, saaledes at der maatte gøres noget, hvis Hartkornet ikke skulde blive altfor meget bebyrdet, og hvis Kommunen i økonomisk Henseende ikke skulde gaa Ruin i Møde, og al Udvikling ikke skulde standse, navnlig for Sundbyernes Vedkommende, saa blev der den 5te September 1882 nedsat en Kommission, som skulde tage Sagen under Overvejelse. Kommissionen afgav en Betænkning den 30te Oktober 1884, og denne Betænkning gif ud paa, at de to Sogne, Taarnby og Sundbyerne i kommunal Henseende skulde adskilles, og at der for Sundbyernes Vedkommende indførtes en Husstat. Paa Grundlag deraf forelagde Indenrigsministeren i Landstinget i Samlingen 1886—87 et Lovforslag, som tillod Adskillelse i Genhold til en bestaaende Lov, nemlig Kommunalloven af 6te Juli 1867, og naar Adskillelsen saa havde fundet Sted, skulde der indføres en Husstat for Sundbyernes Vedkommende. Dette naaede at blive vedtaget i Landstinget, som til 1ste Behandling i Folketinget, men naaede ikke videre i den Samling. I næste Samling 1887—88 blev Forslaget fremsat i Folketinget, som til Behandling der og blev henvist til et Udvalg. Dette Udvalg afgav ikke Betænkning, der blev skrevet en foreløbig Betænkning, som ikke kom til at foreligge Offentligheden, men jeg siger vel ikke for meget, naar jeg siger, at i Spidsen for denne Betænkning stod Ønsket om en Adskillelse, og hvis man gif med til noget andet, var det kun for at afhjælpe den stærke tilstedeværende Mangel i Djeblikket. Siden er der ikke gjort noget i Rigsdagen for i indeværende Samling. Paa Grund af forskellige Andragender, der ere sendte Ministeren, blev der forelagt et Lovforslag den 5te Oktober 1892, som kom til 1ste Behandling og blev henvist til et Udvalg. Dette Udvalg har endt sine Arbejder med at forelægge det nu til Behandling foreliggende Lovforslag. Udvalget har nemlig ikke kunnet gaa ind paa Lovforslaget, saaledes som det er fremsat, og efter min Overbevisning er Indenrigsministeren kun nødtvungen gaaet til at fremsætte dette Lovforslag, og det har

vist været forbundet med ikke ringe Overvejelse, inden det er fremsat, thi det er ikke i Overensstemmelse med Kommissionens Fremstilling af Forholdene og det Resultat, som derpaa blev bygget, at den eneste Redning for Kommunen i økonomisk Henseende i Virkeligheden var en Adskillelse. Grunden, hvorfor Udvalget ikke har kunnet gaa ind paa Lovforslaget, som det er fremsat, er, at der til Hartkornsskatten er føjet en anden fast Ejendomsstat, nemlig Husstaten, saaledes at de komme til at staa ved Siden af hinanden. Følge Lovforslaget skulde Husstaten først fastsættes, dernæst fradrages den samlede, kalkulerede kommunale Udgift, og saa skulde den øvrige Udgift til Kommunens Behov fordeles mellem Hartkornsskatten og Formue- og Lejlighedsstaten. Udvalget kunde, som sagt, ikke tiltræde Lovforslaget, som det forelaa, om at indføre en Husstat ved Siden af Hartkornsskatten. Saa var Spørgsmaalet jo dette, om man nu skulde standse Arbejdet dermed og ikke se at sætte noget andet i Stedet. Det turde Udvalget ikke gøre paa Grund af de vanskelige Forhold, der ere til Stede der ude, man kan næsten sige, at det er paatrængende nødvendigt, at der gøres noget, thi Forholdene der ude ere saaledes, at naaget der af de kommunale Statter kun lignedes $\frac{1}{3}$ paa Hartkornet og $\frac{2}{3}$ paa Formue og Lejlighed, svares der dog 58 Kr. pr. Td. Hartkorn. De ville altsaa se, at Forholdene have forværret sig betydelig siden 1879, da Sagen første Gang blev rejst, idet der den Gang kun svarede 40 Kr. pr. Td. Hartkorn. Hartkornsskatten er saa steget med 18 Kr. pr. Td. Hartkorn, og man maa sige, at den ene Del, nemlig Sognet Sundbyerne, efter hele sin Udvikling, for største Delen er at ligne med en Købstad; den har et fuldstændig købstadsmæssigt Præg, medens Taarnby Kommune er et Landdistrikt. Og naar man undtager Kjøbenhavn, er det den femte største Kommune, vi have, idet Indbyggerantallet er 16,925; kun Aarhus, Odense, Aalborg og Horsens have et større Indbyggerantal. Og selv om man dannede en særskilt Kommune af Sundbyerne, som vilde saa et Indbyggerantal af 13,310, vilde det være den 6te største Kommune, og Taarnby har et Indbyggerantal af 3,615; saa, naar man ser hen til Indbyggerantallet og